Αποσπάσματα άρθρων από το "Νέον Φως", Πύργος Ηλείας 1898

Κατηγορία: Ελλαδική Αναρχική Ιστορία

Στο 1ο τεύχος του «Νέου Φωτός» (6 Οκτωβρίου 1898) διαβάζουμε:

Το κοινωνικόν ζήτημα άρχισε δειλά δειλά να τίθεται εν Ελλάδι επί τάπητος. Μέχρι πρότινος και πολιτευόμενοι και τύπος και οικοκυραίοι και φτωχολογιά μόνο περί του πολιτικού ζητήματος ησχολούντο, μόνον περί της επιρροής εκάστου κόμματος και της διανομής των λαφύρων της εξουσίας εβασάνιζαν τον νουν. Οι πάντες σχεδόν είχαν θεωρήσει το Κουβέρνο ως μίαν οικονομικήν κολυμβήθραν του Σιλωάμ, εις ην όστις επρόφθανε να βουτήση θα εγένετεο οικονομικώς υγιής...

…Το ζήτημα της υπερπαραγωγής, το ζήτημα της αυξήσεως των ημερομισθίων και τα παρεπόμενα τούτων, διαμαρτυρίαι, αρνήσεις πληρωμών φόρων και χρεών προς τους δανειστάς, στάσεις μικραί και απεργίαι ήρχισαν σιγά σιγά να προβάλλουν την απειλητικήν των μορφήν, ως τόσα μελανά σημεία επί του κοινωνικού

ορίζοντος, απειλούντα καταιγίδα κοινωνικών γεγονότων.

Η εποχή του γιαταγανιού και της φουστανέλας παρήλθεν. Ήλθεν η εποχή της μεγάλης εθνικής ιδέας και ήλθεν η εποχή της αποκαταστάσεως του ανθρωπίνου γένους ολοκλήρου. Παρήλθε η εποχή των σπαθοφόρων και γραφιδοφόρων κηφήνων. Ήλθεν ή μάλλον ανατέλει η εποχή των εργατικών μελισσών.

Ο κόσμος δεν συγκινείται σήμερον από πολεμοχαρείς μάχας κατακτητών, αλλ’ από την ευγενή φωνήν του εργάτου ζητούντος τα δίκαιά του, αλλ’ από την αγίαν και ιεράν διαμαρτύρησιν των ανδρών της ελευθερίας και της αλληλεγγύης εναντίον της αισχράς και ανάνδρου τυραννίας του Κράτους.

ΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Εν τινι των προσφάτων φύλλων των «Καιρών» εδημοσιεύθη επιστολή απευθυνομένη προς τον κ. Πλάτωνα Δρακούλην, και φέρουσα την υπογραφή «Θάμ». Ο επιστολογράφος ούτος περάται να εκφράση διαμαρτύρησιν κατά των υπό του κ. Δρακούλη γραφέντων εν τω «Άστει» υπέρ της Βασιλείας. Ο «Θαμ» φρονεί ότι και όστις είνε σοσιαλιστής οφείλει να είνε και αντιβασιλικός, αποδεικνύει ότι ο «Θάμ» δεν γνωρίζει…

Ο «Θάμ» βεβαίως δεν είνε εργάτης, άλλως το ένστικτόν του ως εργάτου θα τον ωδήγει να εννοήση τα νουθετήματα του κ. Δρακούλη. Πας εργάτης νοήμων αναγνωρίζει την αλήθειαν την οποίαν πολλάκις ο Δρακούλης ανέπτυξεν ότι δεν αρκεί να ονομάσωμεν το κατάστημά μας «Δημοκρατίαν». Η εγγραφή μόνη δεν ωφελεί ενόσω το κατάστημα δεν μεταβάλλει χαρακτήρα· και εάν το πολίτευμά μας γίνη αληθινή Δημοκρατία, ουδέν σημαίνει εάν εξακολουθή να φέρη την επιγραφήν «Βασιλεία». Η αλλαγή της επιγραφής είνε το τελευταίο μέλημα (όρα και «Άρδην» σελ. 24). Ημείς οι εργάται οι αισθανόμενοι ποίον είνε το αληθές συμφέρον μας θέλομεν αληθινήν Δημοκρατίαν, δηλαδή θέλομεν την ουσίαν του πράγματος και μας είνε αδιάφορον το όνομά του…

..Είμεθα βέβαιοι ότι εάν ο «Θάμ» αναστρέψη το όνομά του σε «Μάθ» θα κατορθώση να εννοήση

διατί ο κ. Δρακούλης λέγει ότι επειγόντως απαιτείται είτε δρακόντειος τις νόμος περί ευθύνης του τύπου, είτε εταιρία τις έργον έχουσα να εξουδετερώνη την επικίνδυνον επιρροήν των εφημερίδων. Α.»

(«Νέον Φως», 1 Νοεμβρίου 1898, Αριθμ. 5, σελ. 3).

«ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μας λέγουν δεν κάνετε καλά να γράφετε όλο μεγάλα άρθρα· ο κόσμος θέλει και μερικά σκάνδαλα, θέλει και μερικά καλαμπούρια διά να

προκαλείται η όρεξίς του να διαβάζη και τα άλλα άρθρα· δεν βλέπετε εκεί πως διαβάζεται η δείνα εφημερίς για να γράφη καλαμπούρια και να αναφέρη σκάνδαλα; Αυτά θέλει ο κόσμος.

Απαντώμεν· - πολύ καλά· το ξέρομεν· αλλά τι πρέπει να κάμωμεν; Ν' αφομοιώσωμεν αυτόν με ό,τι πιστεύομεν ως αληθές και σοφόν; Καθ' όν χρόνον αυτός κλέπτεται, τυραννείται και ατιμάζεται, πρέπει ημείς, να τον αποκριμνίζωμεν με παραμύθια και καραγκιοζηλίκια, όπως κάνει ο συντηρητικός τύπος; Είδατε τι παθαίνουν εκείνοι που πίνουν όλο ορεκτικά; Καταντούν να χάνουν και την όρεξιν που έχουν. Έτσι το έπαθε και ο ελλ. Λαός με τα μυθιστορήματα και με τις εφημερίδες· κατήντησε να γίνη ανίκανος να αναγνώσκη σοβαρά άρθρα, και να μη ζητή ορεκτικά.Δηλούμεν ότι προτιμώμεν να συντρίψωμεν την πένναν μας, παρά να παίζωμεν

καραγκιόζι πρόσωπον.Οι επιθυμούντες σοβαράν εργασίαν ας μας συνδράμωσι».

(«Νέον Φως», 1 Νοεμβρίου 1898, Αριθμ. 5, σελ. 3-4).